

DE STANDAARD 10/03

(STOKVIS

Elke woensdag schrijft Veerle Beel over ouders en kinderen.
E-mail: veerle.beel@standaard.be.
Internet: www.standaard.be/stokvis

INTERVIEW | HET MOEDERSCHAP RIJMT WEL MET AMBITIE

Je kinderen of je leven

Van onze redactrice
Veerle Beel

Het is een pleidooi voor de kracht van vrouwen, zegt ze aan het eind van het gesprek. „Omdat we moeder zijn, hoeven we onze dromen en ambities toch niet op te bergen? We moeten ook beseffen dat wat we doen in het leven, het gevolg is van onze eigen keuzes.” Niet zo zeuren tegen de mannen dus, meent Jolien Janzing.

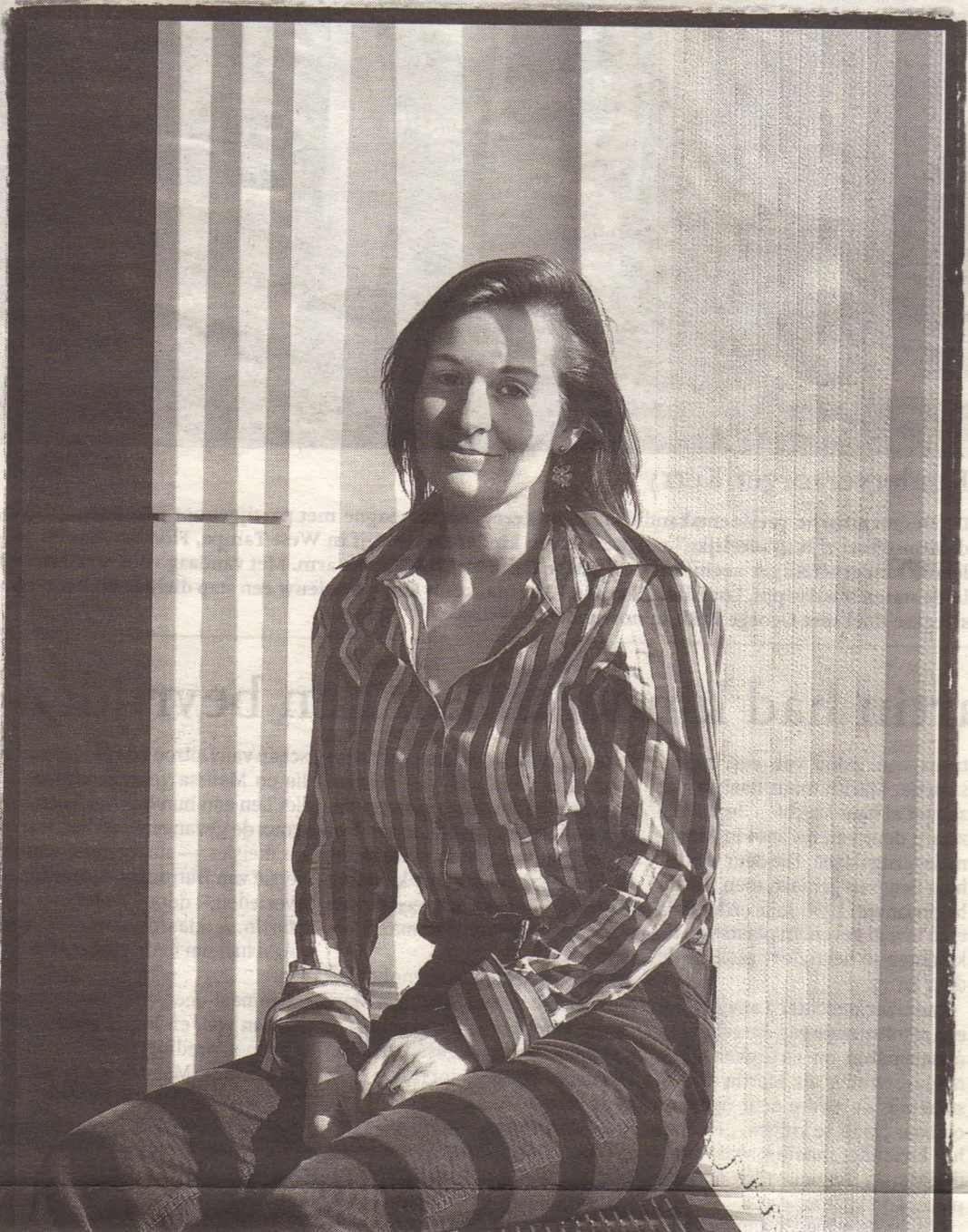
JOLIEN Janzing (39) is freelance journaliste, onder andere voor Libelle en Humo, en de moeder van twee kinderen. Dat is in deze context relevante informatie: Janzing publiceerde zopas een boek over het moederschap, onder de titel 'Je kinderen of je dromen'. Ware dat niet beter 'Je kinderen én je dromen' geweest? Ja en nee, zegt ze.

„Je moet denken aan een situatie waarbij iemand een pistool tegen je hoofd houdt en 'je geld of je leven' roept. Als moeder word je niet meer geacht dromen te hebben. Er is altijd wel iemand die je weer naar beneden trekt. We horen nuchtere en saaie wezens te zijn, die werken voor de kost of het huis of de tweede auto, maar zeker niet omdat we het grág doen. Eenmaal je moeder bent geworden, verwacht de buitenwereld dat je je dromen en je ambities opbergt.”

Toen ze net bevallen was van haar eerste kind, suggereerde een vriendin dat ze nu beter een deeltijds baantje dicht bij huis zocht. Een familielid dat hoorde van haar plannen om een boek te schrijven, zei: 'Dat lukt je niet, maar je kunt het natuurlijk altijd proberen'. Ook die reactie kwam van een vrouw.

„Vrouwen remmen zichzelf en andere vrouwen heel vaak af. Ik weet niet zo goed hoe dat komt. Ik bedoel dit zeker niet vrouwonvriendelijk. Ik stel alleen maar vast dat we ons hiervan bewust moeten zijn. Dan kun je je er beter tegen verweren en krijg je meer controle over je eigen leven. Ik zeg niet dat we alles kunnen hebben, of toch niet alles tegelijk. Maar we moeten wel durven focussen op een doel en het lef hebben om ervoor te gaan.”

TOEN ze 18 was, had ze een baantje in een supermarkt. Ze wist toen al dat ze wilde schrijven. „Ik ben veel beginnen lezen en heb allerlei cursussen gevolgd. Nu heb ik kinderen en mijn droombaan. Een superwoman ben ik zeker niet — bestaan zulke vrouwen wel?

toriaanse ide
van de moed
taart zit te v
delt ons met
Ik heb er zelf
had. Voor je
deren aan h
daarmee dat
laten. Mijn d
tember met
Eerst dacht
help! Zou ik
dag zelf bre
ten zien hoe
heid. We ge
genoeg angst
jeblijf ook w

WAAR pa
verhaa
ex-man heb
schap over d
mij in staat
gaan. Co-ou
in het voorde
je de penibel
scheiden moe
ren aldoor bi
moet verdienen
man, die foto
samen en thu
meer dan be
is een betere
de boodschap

IK BEN ZE
SUPERWO
BESTAAN
VROUWE

„Ik vind dat
ophouden m
mannen. De s
geschaft en ni
iets laten doe
je man niets
vind je dat jam
ons: of we ne
laten de tak
graag doen, v
denken eens g
welijk: wil je r
getrouwd blij
„Uit die slach
is in essentie